

ПАШДАРМ

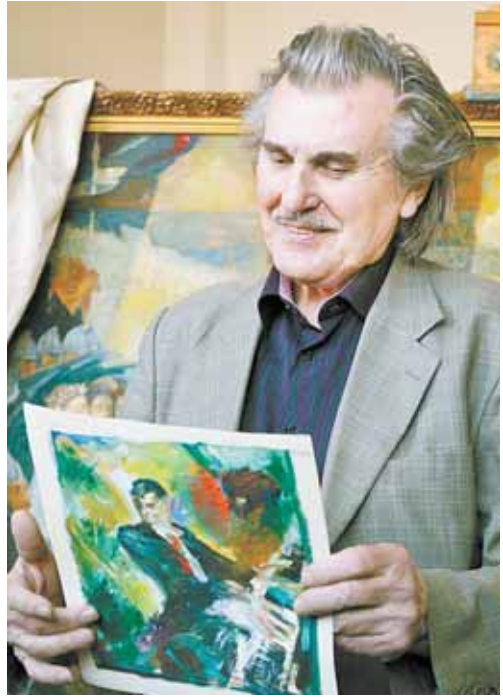
Сумесны праект рэдакцыі газеты «Звязда» і Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь

Выпуск № 17 (25)

■ 3 першых вуснаў

Вайна і мір Мікалая Апіёка

Сёлета студый вайенных мастакоў спляняецца 10 гадоў. Дзя гісторыі — пражмаж невялікі. Толькі і за гэты час зроблена нямаля. Напісана шмат карцін, арганізаваны тэматычныя выставы, персанальныя экспазіцыі ўдзельнікаў творчага аб'яднання. Што ні палатно — то ўвасабленне вайсковага подзвігу, усхвалянае патрыятычнаму, своеасаблівы гімн Айчыне.

лігенцыі. Уладзіміра Мулявіна, Міхаіла Пташчука, Яўгена Глебава, Аляксея Дударова... Ці будзе працяг у гэтага праекта?

— Безумоўна! Зараз працяг над партрэтамі Ігара Лучанка. У хуткім часе плануем напісаць партрэт Генадзя Аўсянікава, Арнольда Памазана.

— Вы працуеце ў многіх жанрах жывапісу. У вашай калекцыі шмат нацюрморту, пейзажаў, партрэтаў... Паспрабуйце даць сабе ацэнку: што удалося лепш, а што горш?

— Магу вельмі доўга і шмат маляваць прыроду, рабіць эцюды. Толькі пейзаж мяне не трывожыць. Мая хвароба — чалавек. Яшчэ ў школе, калі ўвогуле не было такога прадмета, як маляванне, у мяне з'явілася цяга да мастацтва. Памятаю, як у пятым класе мы, хлопчыкі-падлеткі, разважалі пра будучыню. І я тады нездарок выказаўся, што мару намалюваць карціну, дзе будзе шмат-шмат людзей, якія былі б як жывыя: размаўлялі, спрачаліся...

— Мікалай Апанасавіч, а якую са сваіх работ вы лічыце вяршыняй вашай творчасці?

— Я ніколі не задумваўся над гэтым.

— А калі паспрабаваць зрабіць гэта зараз?

— Напэўна, работа ў цэлым. Як варыянт — вялікі трыпціх «3 жыцця Усяслава Чарадзца». XI стагоддзе», над якой я працую ўжо чацвёрты год. Галоўна ідэя работы — аднае славянскіх народаў. Невыпадкова ў цэнтры твора адлюстраваны тры Сафіі — Палацкая, Кіеўская і Наўгародская. Тут і вызначальныя асобы той эпохі — Усяслаў Чарадзей, Ефрасіння Палацкая, Кірыла Тураўскі...

— Мікалай Апанасавіч, ваша жонка Тамара Нікалаева-Апіёк — заслужаная артыстка Рэспублікі Беларусь, таленавітая актрыса Купалаўскага тэатра. Як вы, двое людзей мастацтва, ужываецеся разам?

— Напэўна, сакрэт у тым, што мы — прадстаўнікі розных сфер творчасці. Добра, што яна не мастачка! Праўда, быў перыяд, калі мы 10 гадоў працавалі разам — у Гродзенскім абласным драматычным тэатры, дзе я быў галоўным мастаком. Я і сёння гляджу ўсе яе спектаклі. І хто, як не я, можа сказаць ёй праўду. У той жа час і яна не ўпусціць моманту мяне пакрытыкаваць. І трэба сказаць, што гэта нават бывае карысна.

Гутарыла Вераніка КАНЮТА

■ Весткі з палігонаў

ЗЕНІТЧЫКАЎ ЧАКАЕ ЗАБАЙКАЛЛЕ

У вайсковых часцях Паўночна-заходняга аператыўна-тактычнага камандавання Ваенна-паветраных сіл і войск супрацьпаветранай абароны гарачая пара: там пачаўся другі этап планавых аператыўна-тактычных вучэнняў. Самы напружаны пункт — гэта практычныя стрэльбы разлікаў 15-й зенітнай ракетнай брыгады на расійскім ваенным палігоне «Целемба», што знаходзіцца ў Забайкальскім рэгіёне.

Стрэлляць ім там дзевяццаць па трох відах паветраных мішэняў, якія імітуюць авіяцыю, крылатыя і балістычныя ракеты. А гэта — экзамен няпросты. Эшалоны з беларускімі вайскоўцамі ўжо адправіліся ў Забайкалле. Да расійскага палігона, дзе і адбудзецца стрэльбы, іх чакае шлях працягласцю амаль у сем тысяч кіламетраў.

Віктар ВОІНАЎ

■ Вайсковае ноу-хау

І ВУЧАЦЬ СУМЛЕННА, І ПАЛІВА НЕ ПРОСЯЦЬ

У гэты год, які ў нашай краіне абвешчаны Годам эканоміі і беражлівасці, на першы план выйшлі пытанні рацыянальнага выдаткоўвання фінансавых і матэрыяльных сродкаў, што выдаткоўваюцца на баявую падрыхтоўку беларускай арміі.

Важны аспект у гэтым кірунку традыцыйна зроблены на выкарыстанне сучасных вучэбна-трэніровачных сродкаў. Як паказвае практыка, шырокае ўкараненне ў баявой вучобе сучасных камп'ютарных тэхналогій і метадых навучання дазваляе не толькі паспяхова рыхтаваць ваенных спецыялістаў з найменшымі затратамі матэрыяльных рэсурсаў, але і павышаць якасць іх навучання.

Параўнальна нядаўна на ўзбраенне 59-й школы падрыхтоўкі спецыялістаў па эксплуатацыі аўтамабільнай тэхнікі і рамонтных падраздзяленняў паступілі ўнікальныя па сваіх магчымасцях трэнажорны комплекс ТБ-543. Навітка, якая распрацавана сумесна беларускімі і расійскімі спецыялістамі, прызначана для навучання і падтрымання навыкаў кіравання шматвосевага колавага цягача МАЗ-543 без расходу матора і гаруча-эмалачных матэрыялаў.

Трэнажор ТБ-МАЗ-543 з'яўляецца незаменым памочнікам для падрыхтоўкі механікаў-кіроўцаў колавага цягача, — адзначае начальнік 59-й школы падпалкоўнік Андрэй ЧУХЛЕБ.

Будучы механік-кіроўца БМП-2 Эдуард БЕЛІКАЎ выконвае пачатковае практыкаванне на сучасным трэнажоры ТБ-675.

— З яго дапамогай навучэнцы маюць магчымасць дасканалы вывучыць работу органаў кіравання і кантрольна-вымяральных прыбораў, асвойці паслядоўнасць дзеянняў, пачынаючы ад запуску рухавіка і заканчваючы выкананнем вучэбных задач. Трэнажор у стане забяспечыць выкананне амаль усіх вучэбных практыкаванняў, прадугледжаных курсам кіравання баявых і спецыяльных машын без выезду на рэальны аўтадром.

Дарэчы, «язда» на «камп'ютарнай машыне» дае да 40% вучэбнай практыкі кіравання рэальным шматвосевым цягачом. Ужо на першай пачатковай стадыі навучання ён дапамагае курсантам атрымаць неабходныя навыкі (па запуску падагравальніка, кранання машыны з месца), а таксама пазбягаць ад псіхалагічнай боязі быўнагабарыт-ных курсам кіравання баявых і спецыяльных машын без выезду на рэальны аўтадром.

Адзін з галоўных элементаў трэнажора — працоўнае месца інструктара па кіраванні. Гэта чатыры маніторы, камп'ютарная клавіятура з маніпулятарам, прынтар, акустычная сістэма і мікрафон.

Паводле слоў інструктара старша-сержанта Андрэя НІКУЛІНА, на маніторы індывідуальна для кожнага навучніка можна запраграмаваць не толькі выкананне вучэбнага практыкавання, але і выбраць любыя ўмовы надвор'я, пару года і сутак, парадка пераадолення перашкоды. Нацыянуу клавішу — і віртуальны аўтадром з прапанаваным рэльефам мясцовасці гатовы.

На дубіруючым маніторы кіраўнік мае магчымасць назіраць, з якой хуткасцю рухаецца «40-тонны цягач» па трасе, як пераадолюе натуральныя і штучныя перашкоды. Візуальна можна кантраляваць таксама паслядоўнасць дзеянняў маладога механіка-кіроўцы падчас падрыхтоўкі машыны да руху. На экране манітора інструктар мае магчымасць бацьчы паказанні ўсіх прыбораў у кабiне аўтамабіля, якія фікуюць абароты рухавіка, хуткасць руху, ціск масла і тэмпературу ахаладжальнай вадкасці.

Імітатар шасі МАЗ-543 працуе ва ўсіх плоскасцях і здольны мадэляваць рэальныя паводзіны цягача ў залежнасці ад рэльефу мясцовасці. Дынамічная платформа так праўдападобна «скача па выбоінах», што калі не выконваць меры бяспекі падчас віртуальнага кіравання, можна займець і самы сапраўдны сінка.
(Заканчэнне на 4-й стар.)

■ Рэпартаж з «вучэбкі»

АЛЬМА-МАТАР ДЛЯ БУДУЧЫХ ПРАПАРШЧЫКАЎ

Карэспандэнты «Звязды» правялі 6 гадзін у 114-й гвардзейскай Чанстахоўскай, ордэнаў Кутузава, Багдана Хмяльніцкага і Чырвонай Зоркі школе на падрыхтоўцы прапаршчыкаў і спецыялістаў харчовай службы і даведальнікаў, што трэба для таго, каб стаць сапраўдным прапаршчыкам.

Гвардыі падпалкоўнік Уладзімір БАРАНСКІ.

Печы. Яшчэ трыццаць гадоў таму адна толькі назва легендарнага ваеннага гарадка прыводзіла ў хваляванне чарговае салдацкае папаўненне, а іншым нагадвала пра той армейскі час, які ўжо сапраўдным мужчыны правялі менавіта тут — сярод маляўнічых краёваў Барысаўшчыны, на ўзбярэжжы вірлівай Плісы. Так было, слава пра мясцовы ваенны вучэбны цэнтр прымела на ўвесь неабдымны Саюз. І найперш з-за той вайсковай дысцыпліны, якую камандзіры імкнуліся прывіваць сваім падначаленым.

Праўда, сёння Печы ўжо не тыя, што былі раней. Ваенны гарадок стаў часткай Барысава. Сёння па цэнтральнай вуліцы Сярэбранікава вольна рухаецца грамадскі транспарт, з гандлёвых кропак гучыць сучасная музыка, а моладзь хуткім крокам спяшаецца на электрычку. Аднак Печы і зараз — гэта буйное ваеннае злучэнне — 72-гі аб'яднаны вучэбны цэнтр, у якім, між іншым, разам з мужчынамі армейскую азбуку спасцігаюць дзяўчаты.

Школу па падрыхтоўцы прапаршчыкаў, летас прызначаную лепшай у аб'яднаным вучэбным цэнтры, тут, аказваецца, ведае амаль кожны. «Гэта там, дзе дзяўчат на прапар-

шчыкаў вучаць? — перапытвае ў нас мясцовы жыхар. — У такім разе вам кроччыць да пастамента з танкам і паварочваць направа. Убачыце тамка прапускны пункт з чырвоным дахам».

Школа прапаршчыкаў аказалася вялікай тэрыторыяй з парай белых цагляных казармаў, двухпавярховым вучэбнага корпуса, вялікай спартыўнай пляцоўкай, клубам і, зразумела, сталавай. Заспець на плацу будучых прапаршчыкаў нам з нашым гідам, гвардыі старшым лейтэнантам Людмілай Падуйейка, не атрымалася. Усё проста: з 9:00 у курсантаў заняткі. Заліты сонечнымі промянямі плац днём пусты.

ШПП, як скарочана называюць адзінае месца ў краіне, дзе рыхтуюць прапаршчыкаў для Узброеных Сіл, была створана 1 чэрвеня 2001 года на базе 114-га гвардзейскага вучэ-

нага палка. За 12 гадоў школа падрыхтавала больш за 5 тысяч прапаршчыкаў. Лічба, згадзіцеся, сапраўды істотная!

З начальнікам школы, гвардыі падпалкоўнікам Уладзімірам Баранскім мы сустрэліся ў штабе. На сцяне яго кабінета — каляровы календар з фотаздымкамі футбольнага БАТЭ. Як і многія мясцовыя ваенныя, ён таксама актыўна «хварэе» за каманду Віктара Ганчарэнкі і, дарэчы, у свой час атрымаў першы разрад па лыжным спорце. Таму не дзіўна, што фізічнай падрыхтоўцы курсантаў тут надаюць шмат увагі.

— Асноўная задача нашай школы — падрыхтоўка прапаршчыкаў па спецыяльнасцях згодна з іх прызначэннем у арміі, — кажа гвардыі падпалкоўнік Уладзімір БАРАНСКІ.

— Курсанты прыбываюць да нас з усёй Беларусі і прадстаўляюць амаль усе Узброеныя Сілы краіны.

— Таварыш гвардыі падпалкоўнік, званне прапаршчыка было даволі папулярнае ў Савецкім Саюзе. А ці актуальнае яно зараз для Беларусі?

— Я не скажаў бы, што зараз у арміі існуе дэфіцыт ваеннаслужачых гэтай катэгорыі, але нельга сказаць, што ёсць вялікі прыток спецыялістаў. Аднак моладзь цікавіцца гэтым званнем. Нядаўна да нас прыйшоў ліст, у якім пытаўся, што неабходна зрабіць, каб

«Звязда» і ў арміі шануюць!

стаць прапаршчыкам. Адказаю. Найперш, чалавек павінен мець жаданне стаць вайскоўцам, скончыць тэрміновую службу і пайсці на службу па кантракце. Калі начальнік убацьчы у ім патэнцыяльнага прапаршчыка, ён мае права накіраваць яго да нас на навучанне. Пол значэння не мае.

Начальнік 114 ШПП падкрэслівае, што дзяўчаты звычайна складаюць 1/4 ад агульнай колькасці навучэнцаў.

— Яны з задавальненнем ідуць вучыцца на пасады спецыялістаў сувязі, тэлекамунікацый і іншых спецыяльнасцяў.

тылавыя спецыяльнасці, дзе абавязкі можна выконваць годна, а ў пзўных кампанентах і лепш, чым гэта робяць мужчыны. Грашовая забеспячэнне жанчын не адрозніваецца ад заробкаў мужчын.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

Заняткі з курсантамі праводзіць камандзір вучэбнай роты, выкладчык, гвардыі маёр Міхаіл БАЛВАНОВІЧ.